

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/115/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314010207
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314010207.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a Juraja Krupu, na verejnom zasadnutí konanom 23. februára 2016 prejednal odvolanie podané obžalovaným Z. Y. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/87/2014 z 9.3.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), f), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/87/2014 z 9.3.2015 v časti - vo výroku, ktorým okresný súd podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák., uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť poškodenému v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a vo výroku o náhrade škody.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Z. Y. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že

dňa 12.2.2014 v čase po 09.00 h. prišiel na pozemok s parcelným číslom CKN 1844/5 v areáli firmy STIMAVIT, s.r.o., Čadca v obci Podvysoká, okres Čadca, ktorý využíva firma Skylines, s.r.o., Čierne na uskladnenie náhradných dielov, využil neprítomnosť zástupcov uvedenej firmy a z pozemku odcudzil funkčnú kompletnú zadnú nápravu s diferenciálom na autobus zn. Karosa C 735, túto naložil na náves nákladného motorového vozidla zn. Volvo, ev. č. CA 889BM a odviezol ju do zberných surovín v meste Třinec, časť Kanská v Českej republike, kde ju odpredal za sumu 120,-Eur a získanú finančnú hotovosť použil pre osobnú potrebu, čím spoločnosti Skylines, s.r.o., Čierne 239 spôsobil škodu v sume 1.300,-Eur.

Za tento prečin bol obžalovaný odsúdený podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., s použitím na § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 1 rok.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť poškodenému v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil poškodenej spoločnosti Skylines, s.r.o., Čierne nahradiť škodu vo výške 500,-Eur.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas podal odvolanie obžalovaný Z. Y. s odôvodnením, že nebol zistený riadne skutkový stav vo veci, neboli vypočutí navrhovaní svedkovia a nebola správne vyčíslená hodnota predmetnej veci. Opätovne žiadal doplniť dokazovanie o výsluch svedkov A. P., K. B., Z. A., ktorí doposiaľ neboli vypočutí.

K písomným dôvodom odvolania obžalovaného sa príslušný prokurátor nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

K výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami.

Treba tiež uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, právo na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12, rovnosti (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Záveru okresného súdu, prezentované vo výrokovej časti rozsudku a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovaného.

Odvolačný súd sa stotožnil s vyhodnotením dôkaznej situácie, tak ako to urobil okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Odvolačný súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

S obhajovacími námietkami, skutkovými a právnymi, sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde. Tento môže len potvrdiť, že práve svedok poškodený A. A. a svedok K. D. presvedčivo usvedčujú obžalovaného zo spáchania súdeného skutku a odvolaciemu súdu nie sú známe žiadne skutočnosti spochybňujúce vierohodnosť ich výpovedí. Navyiac, z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný sa k spáchanému trestnému činu v celom rozsahu priznal. Uviedol, že on tú nápravu zobral z toho dôvodu, že jemu deň predtým zmizli dva motory, ktoré mu zobral poškodený. Bral to, že „on mne a ja jemu“.

Uvedené dôkazy logicky prepájajú aj nepriame dôkazy vykonané v predmetnej veci, najmä odborné vyjadrenie ku výške škody na čl. 32.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania žiadal doplniť dokazovanie o výsluch svedkov A. P., K. B., Z. A., ktorí doposiaľ neboli vypočutí.

V uvedených súvislostiach odvolací súd pripomína, že kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán konania na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania, a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

Vzhľadom na existujúcu dôkaznú situáciu v uvedenej veci je odvolací súd toho názoru, že vykonanie vyššie navrhovaných dôkazov by bolo nepodstatné pre rozhodnutie veci.

K výroku o treste

Krajský súd preskúmal aj výrok o treste a stotožnil sa so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorý za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanému.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste zohľadnil všetky rozhodné okolnosti a príslušné zákonné ustanovenia. Trest bol ukladaný v zmysle zásad pre ukládanie trestov prihliadajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu. Trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 1 rok, aj podľa názoru krajského súdu v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

K výroku o náhrade škody

Po preskúmaní obsahu súpisu krajský súd zistil, že okresný súd pochybil vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

V zmysle ustanovenia § 46 ods. 3 Tr. por. podmienkou rozhodovania o náhrade škody v adhéznom konaní je riadne a včasné uplatnenie nároku na náhradu škody poškodeným, t.j. najneskôr do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania.

Poškodený pri svojom výsluchu v prípravnom konaní prehlásil, že sa pripája k trestnému konaniu, avšak nežiada náhradu spôsobenej škody. Podľa obsahu trestného spisu poškodený do konca vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania nárok na náhradu škody neuplatnil. Urobil tak až na hlavnom pojednávaní, kde si voči obžalovanému uplatnil náhradu škody vo výške 500,-Eur. Je tak nepochybné, že návrh na náhradu škody bol urobený až po lehote uvedenej v § 46 ods. 3 Tr. por., a preto okresný súd mal o takto oneskorene podanom nároku na náhradu škody rozhodnúť podľa § 256 ods. 3 Tr. por., že poškodený už nemôže uplatňovať nárok na náhradu škody.

S ohľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že odvolanie obžalovaného bolo v tejto časti dôvodné. Súd prvého stupňa porušil zákon v neprospech obžalovaného, pokiaľ vyslovil povinnosť obžalovaného nahradiť škodu poškodenému, pretože pre takýto výrok neboli splnené zákonné podmienky.

Z rovnakých dôvodov bol nezákonný aj výrok, ktorým okresný súd podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť poškodenému v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Odvolací súd na základe odvolania obžalovaného výrok o náhrade škody, ako aj výrok, ktorým okresný súd podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť poškodenému v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, ako nezákonné zrušil.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytykané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.